

Om selve børnehaveklasseproblematikken ønsker foreningen at betone sin positive stilling til en udbygning af ordningen, således at den bliver et reelt tilbud til alle, og således at den fornødne smidighed opnås med hensyn til andre børneinstitutioner til modvirken af den „sociale slagside.“ Læseplansudvalget arbejder i to underudvalg på en nærmere analyse af skolestarten og børnehaveklassens problemer, og foreningen ser gerne en debat ført på grundlag heraf. Man er indstillet på at tilvejebringe ordninger, der dels sikrer den største flexibilitet over for eleverne og dels kan tilgodese behovet for erfaringsudveksling og samarbejde mellem lærergrupperne fra børnehaveklasserne og fra grundskolens første klasser. En fornøden samordning af aktiviteter og indhold må også finde sted, og på længere sigt kan diskussionen om obligatoriske børnehaveklasser blive aktuel.

§ 11.

Stk. 2.

Foreslås formuleret som:

„Henvisning til specialundervisning, som ikke er af midlertidig karakter, foretages af lærerrådet på grundlag af skolepsykologens rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene.“

Der opnås herved overensstemmelse med bestemmelserne i § 8 i cirkulære af 4.2.72 om folkeskolens observationsundervisning. Man skal i denne forbindelse henlede opmærksomheden på den alvorlige mangel på skolepsykologer, der ofte medfører urimelige ventetider for eleverne, og endvidere på foreningens tidligere fremsendte forslag om midlertidig ophævelse af den for skolepsykologerne gældende undervisningsforpligtelse.

Stk. 3.

Der foreslås tilføjet: „-“, og på grundlag af skolens rådgivning.“ Foreningen ønsker således betonet rådgivningsprocedurens vigtighed for skolebilledet til støtte for forældrevalget og i sammenhæng med viden og erfaring om overliggende uddannelser og erhverv. En konsekvens af den nødvendige rådgivningsvirksomhed ved det frie valg af kurser og fag, er opbygning af en organisation af dette arbejde og en opfyldelse af uddannelsesbehovet, således som tidligere angivet.

§ 12.

Foreningen kan ikke erklære sig enig med de i bemærkningerne anførte synspunkter på prøver og deres problematik.

Til den i lovudkastet anvendte formulering skal udtales:

Hvor det tidligere var skolekommissionen, der tog bestemmelse om meddelelser til hjemmet, kan foreningen tilslutte sig, at dette lægges ud til skolenævnet, men peger på, at dette kan medføre tjenestetidsproblemer, såfremt en overmåde hyppig frekvens bestemmes. Efter foreningens opfattelse vil en generel afskaffelse af prøver medføre, i hvert fald i en overgangsperiode, en mere udtalt tendens i denne retning.

En udtalelse i ord vil efter kort tids forløb have tendens til at manifestere sig i stereotype vendinger, men man kan tilslutte sig en afskaffelse af 13-skalaens differentierede talrække. En bedømmelse i tal eller faste vendinger forekommer ikke foreningen uanvendelig.

Det forekommer ligeledes evident, at en placering af valgansvar hos eleven må medføre ligestilling med forældrene med hensyn til oplysninger.

Den centrale styring, der medvirker til en ensartet bedømmelsesnorm for hele landet, kan efter foreningens opfattelse ikke undværes. Det står ikke ganske klart, hvorledes de tanker, der er udtrykt herom i bemærkningerne til lovudkastet, tænkes udmøntet, hvorfor en nærmere konkretisering må finde sted, før foreningen mener at kunne udtale sig om det foreslåede systems anvendelighed. Generelt må man imidlertid tage afstand fra det skitserede inspektionssystem og i stedet pege på en udbygget konsulentordning.

Det må endvidere fremhæves, at en besvarelse af et prøvesystem overflødiggør de i stk. 4 anførte bestemmelser om fagligt tilsyn.

Danmarks Lærerforening har tidligere givet tilslutning til læseplansudvalgets forslag om prøver og deres afholdelse og skal fastholde denne tilslutning, men vil være villig til at gå ind i en nærmere debat om belysning af evalueringsproblemerne, evt. på grundlag af læseplansudvalgets overvejelser herom.

Det fremhæves, at en afskaffelse af